

تعیین ترکیبات شیمیایی و انرژی قابل سوخت و ساز میوه درخت کهور جهت استفاده در جیوه‌ی غذایی منغ

سیروس نوروزی و اکبر یعقوبی‌فر

اعضای هیئت علمی موسسه تحقیقات علوم دامی کشور

*سیروس نوروزی، کرج- حیدرآباد- موسسه تحقیقات علوم دامی

srsnoroozy@yahoo.com

چکیده

این تحقیق به منظور تعیین ترکیبات شیمیایی و انرژی قابل سوخت و ساز میوه‌ی (دانه با غلاف) درخت کهور انجام گردید. ابتدا ترکیبات شیمیایی میوه کهور شامل ماده‌ی خشک، انرژی خام، پروتئین خام، عصاره اتری، الیاف خام، خاکستر، کلسیم، فسفر، تانن و کل ترکیبات فنلی قابل استخراج اندازه‌گیری شدند، و مقادیر بدست آمده به ترتیب برابر $11/75$ درصد، $11/8$ درصد، $1/60$ ، $0/55$ ، $0/9$ ، $0/03$ و $4/8$ درصد ماده‌ی خشک بود. برای اندازه‌گیری انرژی قابل سوخت و ساز، از 12 قطعه خروس بالغ نژاد رد آیلند با میانگین وزن 2500 گرم و سن یک سالگی در قالب سه تیمار آزمایشی و چهار تکرار استفاده گردید. تیمار‌های آزمایشی شامل جیوه پایه و سطوح 20 و 40 درصدی میوه کهور بودند. همچنین انرژی قابل سوخت و ساز ظاهری و حقیقی برای میوه کهور به ترتیب 3042 و 3592 و مقادیر تصحیح شده برای نیتروزن به ترتیب 3042 و 3593 کیلوکالری بر کیلوگرم برآورد گردید. اگرچه میانگین انرژی قابل سوخت و ساز ظاهری و تصحیح شده برای نیتروزن بین تیمارهای آزمایشی اختلاف معنی داری را نشان نداد، با این وجود، تفاوت انرژی قابل سوخت و ساز حقیقی و تصحیح شده بین تیمار با جیوه پایه و تیمار با جیوه حاوی 40 درصد میوه کهور اختلافات معنی داری را نشان داد ($P < 0.05$). با توجه به نتایج مناسب ترکیبات شیمیایی و انرژی قابل سوخت و ساز میوه کهور، احتمالاً می‌توان از آن در تغذیه طیور استفاده نمود.

کلمات کلیدی: انرژی قابل سوخت و ساز- ترکیبات شیمیایی- میوه‌ی درخت کهور

مقدمه

به دلیل این که مواد غذایی همچنان هزینه‌ی عملده‌ی تولید انواع محصولات طیور را به خود اختصاص می‌دهد، ارزیابی مداوم منابع جدید و گوناگون مواد خوراکی ضروری می‌باشد(۱). بنابراین تولید کنندگان خوراک طیور باید همواره از قابلیت بالقوه‌ی مواد خوراکی جدید آگاه باشند. از نظر تغذیه‌ی طیور این قبیل مواد جدید نیستند، بلکه معمولاً در یک منطقه جغرافیایی خاص ممکن است چندان مورد توجه واقع نشده باشند (۲). یکی از این منابع خوراکی جدید و غیرمعمول، میوه درخت کهور می‌باشد. کهور یک درخت چندساله، با رشد سریع و معمولاً همیشه سبز و مقاوم در برابر خشکسالی و زمین‌های شور کم بارور می‌باشد (۳). این درخت در استان‌های خوزستان، سیستان و بلوچستان و هرمزگان به وفور کشت شده و دامداران محلی از میوه (دانه و غلاف) رسیده آن که به شکل لوبيا می‌باشد در تغذیه‌ی دام استفاده می‌کنند (۴).

ارزش غذایی بالای کهور به عنوان علوفه از غلاف حاوی دانه‌ی آن است که منبع با ارزش انرژی و پروتئین محسوب می‌شود و میزان پروتئین خام دانه‌ها در مقایسه با پروتئین خام غلاف کامل بیشتر است اما در میزان عصاره عاری از ازت آن‌ها تفاوتی وجود ندارد (۵). بین میزان پروتئین و قند غلاف کهور همبستگی وجود ندارد ولی میزان قند نسبت به میزان پروتئین باثبات تر است و میزان قند با افزایش بارندگی، کاهش می‌یابد (۶). در کل گزارش‌های حاصل از ترکیب شیمیایی و ارزش غذایی غلاف کهور نشان می‌دهد که غلاف منبع انرژی و پروتئین بوده و ترکیب آن بسته به محل متفاوت است و تغییرات